

Rezumat teză abilitare

O analiză constructivistă a conflictelor internaționale.

Securitate, acțiune umanitară și rolul organizațiilor internaționale în politica globală

Laura-Maria Herța

Evoluția carierei academice, științifice și profesionale

Sunt absolventă a Facultății de Studii Europene, din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca (UBB), cu diplomă de licență în Studii Europene, acordată în 2002. De asemenea, am o diplomă de licență în Jurnalism, acordată în 1999 de Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării (UBB). În timpul studiilor de licență, am fost interesată în special de politica internațională, Europa de Est și organizațiile internaționale. Am urmat un program de masterat, intitulat Managementul relațiilor internaționale (la Facultatea de Istorie și Filosofie, UBB) pe care l-am absolvit în 2001. În timpul programului de master de doi ani, mi-am dezvoltat un interes deosebit pentru gestionarea conflictelor, conflictele identitare, studiile de securitate, studiile militare și zona Balcanilor.

Mi-am început studiile doctorale la Școala doctorală „Paradigma europeană” (recent redenumită „Școala doctorală de relații internaționale și studii europene”), din cadrul Facultății de Studii Europene, în 2002, și am început să conduc primele seminare, în calitate de doctorand, pentru discipline precum Relații internaționale, Conflict Management, Istoria ideilor europene și Istoria Europei. Studiile doctorale s-au încheiat în anul 2011, când mi-am susținut teza de doctorat *Relațiile româno-iugoslave. 1950-1970*, distinsă cu titlul *magna cum laudae*. Pe parcursul întregii mele cariere de până acum m-am dedicat 1) dezvoltării instituționale, 2) activităților didactice și 3) cercetării.

În ceea ce privește proiectele și rezultatele cercetărilor mele, interesele mele au acoperit următoarele subiecte: conflictele armate, studiile privind pacea și conflictele, sociologia violenței, soluționarea și transformarea conflictelor, intervenția umanitară, rolul organizațiilor internaționale și regionale în gestionarea conflictelor, crizele umanitare, interpretările socio-constructiviste; și următoarele zone/studii de caz: Balcanii și Balcanii de Vest, Africa Centrală și de Est, Caucazul de Sud, dar și (conflictele înghețate din) Europa.

În timpul studiilor doctorale, am efectuat cercetări de teren la Novi Sad și Dubrovnik (2004), precum și la Viena (în 2007), la Österreichisches Institut für Internationale Politik. De asemenea, am cercetat Arhivele Statului și arhivele Ministerului Român al Relațiilor Externe

(din 2003 până în 2006), concentrându-mă asupra relațiilor româno-iugoslave din timpul comunismului. Pentru a dobândi experiență directă și expertiză cu privire la zonele afectate de conflicte, am avut deplasări și am efectuat cercetări de teren în Cipru (în 2014), în Georgia (în 2015, 2017 și 2023), în Belgrad, Serbia, și Podgorica, Muntenegru (în 2021), în Africa de Sud (în 2019 și 2023), și în Belfast, Irlanda de Nord (2023).

Teza mea de doctorat s-a intitulat *Relațiile româno-iugoslave. 1950-1970*. Demersul meu a explorat evoluția relațiilor româno-iugoslave de-a lungul perioadei 1950-1970. Abordarea nu a fost una teoretică sau sintetică, ci mai degrabă una analitico-explicativă. Astfel, nu mi-am propus ca obiectiv formularea unei noi teorii asupra relațiilor bilaterale (care mai târziu ar putea fi exemplificată prin relațiile româno-iugoslave), ci mai degrabă am selectat în mod intenționat aceste relații bilaterale specifice, astfel încât să descriu, să analizez și să explic evoluția lor. Am ales în mod deliberat perioada 1950-1970 deoarece aceasta cuprinde evenimente care au influențat considerabil și dramatic natura și dinamica interacțiunilor româno-iugoslave. Metodele de cercetare științifică utilizate au fost în primul rând cele circumscrise istoriei (prin investigarea documentelor de arhivă), dar am recurs și la un anumit cadru conceptual dezvoltat de teoreticienii constructiviști (precum Alexander Wendt, Nicholas Onuf, Friedrich Kratochwil și Brent Steele) pentru a explica modul în care au evoluat relațiile româno-iugoslave. Prin urmare, acest demers doctoral a fost centrat pe metoda analitică de investigare și pe analiza comparativă. Datele empirice sunt prelucrate și interpretate prin lentilele conceptualizării constructiviste. Fiecare capitol este mai întâi unul descriptiv și apoi unul analitic-explicativ și interpretativ.

În 2019, am fost invitată să devin Senior Research Associate la Universitatea din Johannesburg, Facultatea de Științe Umaniste, Departamentul de Politică și Relații Internaționale. Sunt membră a numeroase asociații profesionale din domeniul relațiilor internaționale, studiilor de securitate, gestionării conflictelor și științelor politice, precum CESPRI (Centrul de Studii Politice și Relații Internaționale), RICHIE (Réseau International de Jeunes Chercheurs en Histoire de l'Intégration Européenne), CESTAF (Centrul de Studii Africane din cadrul Universității Babeș-Bolyai), European Studies Association of Sub-Saharan Africa, Universitatea din Pretoria, Africa de Sud, a ARCADIA (Asociația Română pentru Dezvoltare Internațională), și ECPR (European Consortium of Political Research).

Am ținut prelegeri la peste 55 de conferințe, dintre care peste 25 internaționale la universități precum Oxford, Varșovia, Lublin, Cracovia, Tbilisi, Barcelona, Viena, Graz, Bitola, Vlora, Roma, Bari, Lisabona etc. Publicațiile mele includ 5 cărți (de unic autor) și 8 cărți editate, mai mult de 40 de articole, dintre care majoritatea sunt indexate în baze de date

internaționale importante, precum și mai mult de 25 de capitole de carte. Cercetările mele au fost publicate de edituri precum Routledge, Nomos, L'Harmattan, Cambridge Scholars, Nova Science, Debrecen University Press etc.

Toate publicațiile, participările la proiecte de cercetare și conferințe indică domeniul meu de expertiză și interesele de cercetare, și anume: din punct de vedere tematic - studii privind pacea și războiul, studii privind securitatea, intervenția umanitară, europenizarea, UE ca putere normativă, transformarea și soluționarea conflictelor; și din punctul de vedere al ariilor de interes - Balcanii, Europa de Est, Caucazul de Sud, Africa Centrală și de Est.

Competențele mele lingvistice îmi permit să diseminez rezultatele cercetării în engleză (C2), franceză (C1) și italiană (B1).

Din aprilie 2020, sunt prodecan al Facultății de Studii Europene, responsabilă de linia germană, curriculum, cercetare și cooperări cu universități anglofone și germanofone.

Principalele rezultate științifice originale publicate

Teza își propune să prezinte, să descrie și să analizeze conflictele din politica mondială și rolul organizațiilor regionale și internaționale. Metodologia este calitativă, centrată pe studii de caz, iar un instrument important de cercetare este analiza documentelor (în special rezoluțiile ONU și documentele UE). Literatura consultată pentru analize este internațională și multilingvă, cuprinzând reviste publicate în cele mai relevante baze de date din domeniul Relațiilor Internaționale și Studiilor Europene.

Din punct de vedere metodologic, întregul meu demers științific este post-pozitivist (mergând dincolo de relațiile cauzale care guvernează structura arenei internaționale sau interacțiunilor interstatale și concentrându-se pe întrebările de cercetare constitutive), antifundaționalist¹ (susținând că există mai multe „adevăruri” și realități despre amenințări, securitate, suveranitate, violență) și reflectivist² (încercând să extindem modurile în care interpretăm intervenționismul, etnicitatea, suveranitatea, securitatea, organizațiile internaționale și regionale ca structuri de stabilire a normelor, agenții statali și nestatali etc.).

Principalii piloni teoretici, ontologici și epistemologici care au ghidat și structurat studiile mele publicate aparțin abordărilor constructiviste din domeniul Relațiilor Internaționale. Constructivismul insistă tocmai asupra a ceea ce abordările neorealiste și materialiste în Relațiile Internaționale, în general, omit sau resping, adică faptele ideatice, rolul

¹ Lene Hansen, “Poststructuralism”, in John Baylis, Steve Smith, Patricia Owens (eds.), *The Globalization of World Politics*, Oxford: Oxford University Press, 2014, p. 161.

² Vernon Brown, *The Reflectivist Critique of Positivist IR Theory*, E-International Relations, 2011, pp. 1-2.

ideilor și normelor în modelarea comportamentelor, dar mai ales în construirea identităților și intereselor actorilor. Alexander Wendt subliniază importanța structurilor sociale după cum urmează: „caracterul vieții internaționale este determinat de credințele și așteptările comune pe care statele le au unele față de celelalte și acestea sunt constituite mai degrabă din structuri sociale decât din structuri materiale.”³ Anumiți autori preocupați de constructivism consideră că acesta „nu este o teorie, nu pretinde că explică de ce anumite lucruri cum funcționează într-un anumit fel. Constructivismul este doar o ontologie alternativă, o re-descriere a lumii.”⁴ În abordarea noastră analitică, intenționăm să explicăm rolul ideilor, practicilor, normelor și construcției sociale în modelarea cunoștințelor și percepțiilor asupra securității și conflictelor în politica globală.

Întrebările de cercetare care mi-au facilitat organizarea întregului demers sunt în primul rând cauzale (concentrându-se pe observarea empirică a anumitor fenomene, recurența lor și identificarea tiparelor comportamentale) și, cel mai important, cele constitutive (care se concentrează pe atributele structurale care contribuie la formarea unor fenomene sau pe actele de vorbire care prezintă o realitate în politica mondială).

Prima secțiune din teza de abilitare prezintă și explică, pe scurt, principalele principii constructiviste despre rolul faptelor brute, dar mai ales al faptelor sociale în politica mondială, bazându-se pe argumentele academice ale lui Alexander Wendt și Friedrich Kratochwil. Revendicările teoretic-metodologice constructiviste cu privire la politica internațională se concentrează pe rolul factorilor ideatici, alături de cei materiali, care modelează identitățile și interesele statelor, comunităților și grupurilor. Structurile și agenții se constituie reciproc. Ele se află într-o relație co-determinantă, în care structurile influențează comportamentul agenților (din cauza efectelor regulative, dar și a celor constitutive, întrucât agenții își definesc și redefinesc identitățile și interesele prin interacțiuni), dar și agenții reproduc, perpetuează, alterează sau (re)construiesc structurile în care interacționează. Viața socială presupune o structură guvernată de norme, idei, cunoaștere intersubiectivă; prin urmare, faptele materiale joacă un rol în măsura în care agenții le atribuie semnificații. Afirmția de bază este că indivizii, grupurile, comunitățile sau statele (înțelese ca entități sociale) nu răspund pur și simplu la realitatea din jurul lor, ci la modul în care o astfel de realitate este percepută.⁵ Prin urmare,

³ Alexander Wendt, *Social Theory of International Politics*, Cambridge: Cambridge University Press, 1999, p. 20.

⁴ Vendulka Kubáľková; Nicholas Onuf; Paul Kowert, (eds.) *International Relations in a Constructed World*, M.E. Sharpe, Armonk, NY, 1998, p. xii.

⁵ Alexander Wendt, *op. cit.*, 1999; Vendulka Kubáľková; Nicholas Onuf; Paul Kowert, (eds.) *International Relations in a Constructed World*, M.E. Sharpe, Armonk, NY, 1998; Nicholas Onuf, *World of Our Making. Rules and Rule in Social Theory and International Relations*, Columbia: University of South Carolina Press, 1989; Michael Barnett, ‘Social Constructivism’, in John Baylis,; Steve Smith, *The Globalization of World Politics. An*

percepțiile sunt cruciale pentru modul în care grupurile se identifică și se definesc, relaționează și răspund la evenimentele și fenomenele din jurul lor (prin contextul lor și atribuirea de semnificații), precum și modul în care *ceilalți* sunt reprezentați și tratați.

Un studiu de caz, intitulat *The False Promise of Realism: the Case of Somalia*, este inclus aici pentru a arăta modul în care distribuția factorilor ideatici este la fel de importantă precum distribuția capacităților militare. Scopul principal al acestei părți este de a arăta că anumite postulate ale gândirii realiste și neorealiste în relațiile internaționale (RI) nu sunt neapărat aplicabile pe configurațiile regionale din Cornul Africii. Obiectivele principale ale acestui studiu sunt: 1) să identifice și să sublinieze anumite surse endemice de insecuritate în Cornul Africii și 2) să argumenteze că abordările asupra securității, centrate pe stat, nu oferă soluții pentru securitatea indivizilor în această regiune. Argumentul principal al acestui studiu de caz este că abordările (neo)realiste, centrate pe stat nu asigură securitatea statelor (prin configurații de contrabalansare și câștiguri teritoriale) în Cornul Africii și că Securitatea Umană este un cadru de analiză mult mai adecvat în acest caz. În principiu, argumentul este că „țările puternice” înseamnă lucruri diferite atunci când explorăm diferite regiuni și diferența uriașă dintre statele extrem de militarizate (deci puternice în termeni materiali), pe de o parte, și statele slabe, pe de altă parte, trebuie subliniată.

A doua secțiune a tezei include cercetările și studiile publicate, care se concentrează pe analiza (constructivistă) a conflictelor armate în politica globală și care cuprinde terminologia relevantă în domeniu: conflict etnic, conflict internațional, conflicte interne și internaționalizate, războaie noi, război de generația a patra, război hibrid etc. Pentru a ilustra importanța etnicității și rivalității etno-politice în politica globală, am ales să discut cazul Ciprului din anumite motive: pe de o parte, scopul meu a fost să evidențiez modul în care operațiunile de menținere a păcii, în sens tradițional, pot duce la un impas în soluționarea conflictelor, dovedindu-se astfel neadecvate pentru societățile profund divizate; pe de altă parte, credem că Cipru prezintă un studiu de caz controversat: Republica Cipru (reprezentată de comunitatea greco-cipriotă din insula mediteraneană) este membră a Uniunii Europene din 2004, deși are încă două baze militare străine (Akrotiri și Dhekelia, care sunt teritoriu suveran britanic) pe teritoriul său, trupele internaționale de menținere a păcii sunt încă prezente de-a

Introduction to International Relations, Oxford, Oxford University Press, 2005; Friedrich Kratochwil, 'Constructing a new orthodoxy? *Wendt's Social Theory of International Politics* and the constructivist challenge', in Stefano Guzzini, Anna Leander, (eds.) *Constructivism and International Relations*, London and New York: Routledge, 2006; Maja Zehfuss, *Constructivism in International Relations. The Politics of Reality*, Cambridge: Cambridge University Press, 2002; Alexander Wendt, 'The agent-structure problem in international relations theory', *International Organization*, 41, 3, Summer 1987, pp. 335-354.

lungul „liniei verzi”/zonei tampon (din 1964), separând etnic capitala Nicosia și fizic pe ciprioții greci de ciprioții turci, și o treime din teritoriul insulei este încă sub controlul trupelor militare turcești. De fapt, din 1983, când TRNC (Republica Turcă a Ciprului de Nord) a fost declarată unilateral, două entități cipriote coexistă. Pentru a explica transformarea beligeranței la finele secolului al XX-lea și începutul secolului XXI, ne-am concentrat atenția pe conceptele menite să descrie natura și dinamica războiului într-o eră post-clausewitzian/post-convențională sau pentru a ilustra cel mai bine tipurile de conflict în secolul XXI. Studiul prezintă, așadar, argumentele de bază ale conceptelor specifice, cum ar fi războaiele noi, războiul de a patra generație, război asimetric, război civil, conflicte armate interne și internaționalizate, război hibrid. Ultima parte a capitolului, intitulată *Russia's Hybrid Warfare. Why Narratives and Ideational Factors Play a Role in International Politics*, analizează modul în care Rusia folosește elementele de război hibrid pentru a contrabalansa ceea ce Putin percepe drept amenințări ale Occidentului și pentru a rămâne o superputere militară. Argumentul central aici este că, dincolo de factorii materiali care joacă un rol important, există și factori ideatici care completează analiza asupra construcției discursive a Rusiei.

A treia secțiune din teza de abilitare sintetizează principalele rezultate științifice originale publicate și se concentrează pe două concepte majore: securitate și intervenție umanitară. Argumentul central discutat în primul subcapitol este că, deși, în teorie, gama de argumente în sprijinul intervenției umanitare (cu scopul de a salva oameni nevinovați în cazuri „care șochează conștiința umană”) sunt deocamdată fortificate, în practică, anumite acțiuni militare care vizează protecția civililor sunt foarte controversate, reușind astfel să submineze pledoaria pentru legitimarea acțiunii militare umanitare. În această sub-secțiune am urmărit dezbaterea pluraliști vs. solidariști privind intervenția umanitară și am prezentat norma *responsabilității de a proteja* (RtoP). Apoi, am analizat măsura în care mijloacele militare folosite de forțele interveniente contribuie la daune colaterale (adică la victime colaterale civile) și modul în care astfel de acțiuni reprezintă o coliziune cu conceptul încărcat, din punct de vedere moral, de responsabilitatea de a proteja și ideile de bază ale *jus in bello*. Întrebările de cercetare incluse aici sunt: Cum este definită intervenția umanitară? În ce măsură expresii precum „război umanitar”, „umanitari înarmați” sau „intervenția militară umanitară” implică o pledoarie pentru încetarea suferinței umane sau sunt pur și simplu un oximoron? Care este atributul de bază al teoriei Războiului Just și al intervenției umanitare?

A doua sub-secțiune din acest capitol pleacă de la următoarea premisă, așa cum a fost aceasta inclusă în cercetări anterioare și studii publicate: suferința civililor din țările africane devastate de război a declanșat atât atenția relatărilor/analizelor în mediul academic, cât și

reacția comunității internaționale; acesta din urmă a răspuns cu o dublă abordare: intervenție umanitară prin intermediul forței militare (sau acțiune militară puternică numită „război umanitar”) și ajutor internațional sau asistență umanitară. Prin prezentarea a două cazuri africane tragice și violente (războiul din Nigeria/Biafra din 1967 și războiul civil și criza umanitară și de securitate din Somalia în 1991-1994), secțiunea se concentrează pe limite, neajunsuri și dileme etice rezultate din crizele umanitare. Principalele întrebări de cercetare abordate aici sunt: În ce măsură este folosirea forței militare un mijloc adecvat pentru a pune capăt unei crize a civililor? Care au fost impedimentele geopolitice din timpul Războiului Rece în ceea ce privește acțiunile de ajutorare/umanitare? Care sunt caracteristicile noului tip de războaie din Africa și cum împiedică acestea în mod clar răspunsul adecvat la dezastrele umanitare? Capitolul include apoi zece studii de caz în care sunt discutate securitatea umană, rolul organizațiilor regionale și internaționale, precum ONU, NATO, dar și grupul BRICS, și intervenția umanitară, pentru ca apoi să fie analizate lecțiile învățate din acestea. Selecția de studii de caz este menită să ilustreze importanța abordărilor netradiționale ale securității și amenințărilor, prin legarea studiilor de caz cu abordări conceptuale (cum ar fi insecuritatea ontologică, actele de vorbire și construcția social-politică a imaginii refugiaților sau despre „războaiele balcanice/teama și ura endemică din Balcani” etc).

Direcțiile principale de dezvoltare a carierei

În ceea ce privește viitoarele direcții de cercetare, intenționez să dezvolt în continuare principalele mele preocupări academice, și anume soluționarea conflictelor, studiile privind pacea și securitatea și rolul organizațiilor internaționale și regionale în gestionarea conflictelor. În acest sens, intenționez să continuu organizarea conferinței anuale *Crisis Communication and Conflict Resolution* și, de asemenea, să relansez conferința bienală *International Relations and Area Studies*. Prima, CRCR, este un eveniment științific anual, ajungând la cea de-a cincea ediție în 2025. Obiectivul principal al acestei conferințe internaționale, care corespunde unor realizări științifice semnificative în context global, este de a sprijini cadrele universitare, cercetătorii și doctoranzii, oferindu-le oportunitatea de a-și prezenta cele mai recente rezultate ale cercetării în domeniile: comunicare în situații de criză și de risc, analiza discursului, transformarea și soluționarea conflictelor, Organizația Națiunilor Unite și soluționarea conflictelor, Uniunea Europeană și soluționarea conflictelor, gestionarea conflictelor etnice și religioase, comunicarea politică, comunicarea instituțională și corporativă, comunicarea de mediu, comunicarea în mass-media, conflictele interne și responsabilitatea de a proteja (R2P), medierea în conflictele internaționale, criza în politica climatică și securitatea mediului. Al

doilea eveniment major care este inclus în planurile viitoare se referă la relansarea conferinței bienale Relații internaționale și studii de zonă. În 2020, am organizat o primă ediție în care accentul a fost pus pe Balcanii de Vest. Edițiile viitoare vor fi concepute și astfel încât accentul să cadă pe alte zone, cum ar fi spațiul post-sovietic, Africa Subsahariană, relațiile UE cu țările asiatice, și America de Nord și Latină. Această serie de conferințe va fi corelată cu cercetările efectuate și preconizate în cadrul Institutului de Relații Internaționale și Studii de Arie din cadrul Facultății de Studii Europene.

În plus, planurile mele de cercetare viitoare includ continuarea cercetărilor axate pe distrugerea patrimoniului cultural și conflictele armate. În ultimii doi ani am coordonat patru volume pe această tematică (concentrate pe studii de caz din Asia, Africa, America Latină, Ucraina). Având în vedere importanța acestui subiect, următoarele trei volume vor fi elaborate pe alte zone, și anume Europa, Balcani și Orientul Mijlociu.

În ceea ce privește aportul meu la școala doctorală, până în prezent, contribuția mea la Școala Doctorală „Paradigma Europeană”/„Relații Internaționale și Studii Europene” a constat în participarea mea la comisiile de îndrumare a cercetării a peste 40 de doctoranzi, în domeniile Științe Politice și Relații Internaționale și Studii Europene. Am fost membră în comisia de susțineri publice a nouă teze de doctorat din cadrul Școlii Doctorale „Paradigma Europeană”, redenumită „Relații Internaționale și Studii Europene”. Contribuția mea viitoare va consta în studii de arie și soluționarea conflictelor. Având în vedere importanța conflictelor internaționale și noile amenințări la adresa securității, contribuția mea va adăuga cercetarea noilor actori internaționali și regionali emergenți în transformarea și gestionarea conflictelor, dar și impactul procesului de europenizare asupra țărilor incluse în regiunea Balcanilor de Vest și în Vecinătatea Estică. În plus, un domeniu specific de cercetare se va concentra pe problemele legate de conflictele armate, impactul asupra patrimoniului cultural și reacția organizațiilor internaționale sau regionale.

Capacitatea individuală a candidatului de a coordona echipe de cercetare, de a organiza și gestiona activități didactice, de explicare și facilitare a învățării și cercetării

Începând cu 2006, am fost implicată în mai multe proiecte de cercetare, prezentate cronologic mai jos:

Membră în echipa proiectului de cercetare *International, Inter-ethnic, and Inter-confessional Relations in Central and Eastern Europe*, 2006-2008, finanțat din surse naționale. Directorul proiectului a fost prof. univ. dr. Michael Shafir, Universitatea Babeș-Bolyai, iar cercetarea s-a axat pe relațiile majoritate-minoritate în Europa de Est. Un eveniment major

organizat în cadrul acestui proiect de cercetare a fost o conferință internațională, desfășurată la Cluj-Napoca, la care au participat peste 20 de cercetători internaționali.

Membră a echipei proiectului de cercetare *New Faces of War* - depus la Ministerul Științei din Austria și la Austrian Science Fund, în 2005, finanțat parțial prin Österreichische Institut für Internationale Politik (Institutul Austriac pentru Politică Internațională). Directorul proiectului a fost prof. dr. Irene Etzersdorfer, University of Vienna, iar obiectivul principal al cercetării a fost investigarea transformării războiului, războaielor civile și milițiilor/grupărilor neregulate în războaie noi.

Membră a echipei proiectului de cercetare *Le pluralisme normatif à revisiter*, finanțat de Agence Universitaire de la Francophonie-Amérique du Nord (2012-2014). Directorul proiectului a fost prof. univ. dr. Ghislain Otis, Universitatea din Ottawa, iar cercetarea s-a axat pe pluralismul normativ.

Membră în echipa proiectului de cercetare *Centre for African Studies*, finanțat de Agenția Universitară a Francofoniei (2013-prezent). Directorul proiectului este prof. univ. dr. Sergiu Mișcoiu (UBB).

Director de proiect al grantului de cercetare Ediție specială DIECE, *Totalitarian reverberations in East-Central Europe*, finanțat de Ministerul Cercetării și Inovării. Evenimentul principal a fost organizarea unei conferințe internaționale centrate pe studii privind totalitarismul.

Co-coordonatoare în cadrul proiectului de cercetare *La justice coutumière des Roms en Roumanie* (2016-2019), finanțat de Universitatea din Ottawa, director de proiect: dr. Ghislain Otis. Accentul principal al acestui grant de cercetare a fost pus pe sociologia dreptului, pluralismul normativ și coexistența dreptului tradițional cu dreptul statal, național. Echipa din România s-a concentrat pe comunitățile tradiționale de romi din România și pe sistemul lor de stăpânire și de rezolvare a conflictelor.

Membră a Centrului de Excelență Jean Monnet *Consolidarea rolului UE în consolidarea rezilienței democratice locale în Moldova și Serbia*, din 2022. Directorul proiectului este conf. univ. dr. Adrian-Gabriel Corpădean (UBB), iar contribuția mea de până acum a constat în dezvoltarea unui curs, predat în limba engleză la nivel de licență, pe tema *Trends in Democratic Culture in Eastern Europe*.

Am fost membră în proiectul de cercetare exploratorie finanțat de Guvernul României, PN-III-P4-ID-PCE-2020-0608, *Transference of EU Integration Model from East-Central Europe to the Western Balkans* (TEAM-WB) (din 2020 până în 2023). Obiectivul general al proiectului a fost dezvoltarea și implementarea unui Model interdisciplinar de transfer al

experienței de integrare în UE de la statele membre din Europa Centrală și de Est la țările candidate din Balcanii de Vest (Albania, Muntenegru, Macedonia de Nord și Serbia).

În ultimii cinci ani am coordonat cercetarea mai multor studenți, fiind îndrumătorul tezelor a peste 25 de masteranzi și a peste 30 de studenți la licență. De asemenea, am fost conducătorul a trei granturi de cercetare pentru studenți, oferite de Universitatea Babeș-Bolyai, în 2022, 2023 și 2024.

În plus, în 2019, am lansat un club de dezbateri destinat studenților de la Facultatea de Studii Europene, numit SCAIP – Cercul Studențesc pentru Analiza Politicii Internaționale, în cadrul căruia am organizat prelegeri publice, dezbateri și mese rotunde.

În ultimii 20 de ani am co-organizat mai mult de 15 conferințe naționale sau internaționale și trei paneluri în cadrul conferințelor internaționale organizate de asociații profesionale și universități de prestigiu, precum UACES (*University Association for Contemporary European Studies*) și ECPR (European Consortium of Political Research).